Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8143
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

eu. Ecce qui super impassione insultantibus iudeis et
dicentibus Si filius dei e descendat de cruce/ ut praecepe
nob exemplu tribuiret. patientissime expectauit/
no, cte hodiernu infernu portas potentissime confre
git/ deinde sepulchro gloriosissime resurrexit/ multo nil
gloriosius erat de sepulchro ascendere/ quam de cruce
descendere/ multo inquit victoriosius erat/ spontte
suscepta pro nobis morte resurgendo superare/ quam
eam de cruce descendendo demutare. Si igitur de hoc ect
humane fragilitatis/ illud autem diuine fuit potentie
et maiestatis. Quid ergo/ quid retribuem domino
pro eo quod traditus e pter delicta nra/ et resurrexit
pter iustificatione nram/ Nichil e humane fragi
litati possibile/ quod pro tantis diuine clementie be
neficiis nullatenus queat sufficere. Sed qui om
nia habet pura tantu salute petiuit/ et pro omnibus hys
nichil aliud quam salutem nram requirit/ expur
gem ut hortatur apl's uetus fermentu/ id pro
nam amodis punctissimu simplice inmaculatu/
deo semper abhominatissimu/ adeo/ ut nec simplicitibus
angelis placeret. nec repatiare detinpnatu pro
superbia homine. nisi mortis sue humilitate voluisset/
hoc inquit vetus fermentu penitus expurgem/
hoc redemptoris nre gloria non nris meritis. sed
diuine tantu gre assignem/ quia xpt ihs. sicut li
bertudis omnibus in hunc mundu uenit/ ita ullu
creatu liberu in hoc mundo inuenit/ omni omnem
genus humanu in massam/ originalis peccati fer
mento corruptu reperit. Omnes enim/ ut idem apl's
pertinuerat et egent gla — dei/ et cetera. Hu
licinus ergo nos iuncti sos/ no solu eigit deu/ sed